Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2016. gada 1. jūnijā*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Policijas un tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās — Pamatlēmums 2002/584/TI — Eiropas apcietināšanas orderis — 8. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Pienākums Eiropas apcietināšanas orderī iekļaut informāciju par "lēmuma par apcietinājuma piemērošanu" pastāvēšanu — Iepriekš izsniegta un no Eiropas apcietināšanas ordera atšķirīga valsts apcietināšanas ordera neesamība — Sekas

Lieta C-241/15

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Curtea de Apel Cluj* (Kluža Apelācijas tiesa, Rumānija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2015. gada 22. maijā un kas Tiesā reģistrēts 2015. gada 25. maijā, tiesvedībā attiecībā uz Eiropas apcietināšanas ordera izpildi, kurš izsniegts attiecībā uz

Niculaie Aurel Bob-Dogi .

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs M. Ilesičs [*M. Ilešič*], tiesneši K. Toadere [*C. Toader*], A. Ross [*A. Rosas*], A. Prehala [*A. Prechal*] (referente) un E. Jarašūns [*E. Jarašiūnas*],

ģenerāladvokāts Ī. Bots [*Y. Bot*],

sekretāre L. Karasko Marko [*L. Carrasco Marco*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2016. gada 20. janvāra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— Rumānijas valdības vārdā – *R. Radu*, kā arī *A. Buzoianu* un *R. Mangu*, pārstāvji,

— Ungārijas valdības vārdā – *M. Z. Fehér* un *G. Koós*, kā arī *M. M. Tátrai*, pārstāvji,

— Austrijas valdības vārdā – *G. Eberhard*, pārstāvis,

— Eiropas Komisijas vārdā – *W. Bogensberger* un *I. Rogalski*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2016. gada 2. marta tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – rumāņu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes 2002. gada 13. jūnija Pamatlēmuma 2002/584/TI par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm (OV 2002, L 190, 1. lpp., un labojums – OV 2006, L 279, 30. lpp.), kas grozīts ar Padomes 2009. gada 26. februāra Pamatlēmumu 2009/299/TI (OV 2009, L 279, 30. lpp.; turpmāk tekstā – "pamatlēmums"), 8. panta 1. punkta c) apakšpunktu.

2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar tāda Eiropas apcietināšanas ordera izpildi Rumānijā, ko 2015. gada 23. martā *Mátészalkai járásbíróság* (Mātēsalkas rajona tiesa, Ungārija) ir izsniegusi attiecībā uz *Niculaie Aurel Bob-Dogi*.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3 Pamatlēmuma preambulas 5.–8. un 10. apsvērums ir formulēti šādi:

"(5) Eiropas Savienībai nospraustais mērķis kļūt par brīvības, drošības un tiesiskuma telpu liek atcelt izdošanu starp dalībvalstīm un to aizstāt ar nodošanas sistēmu starp tiesu iestādēm. Ieviešot jaunu, vienkāršotu sistēmu, saskaņā ar kuru notiesātas vai aizdomās turētas personas nodod sodu izpildei vai kriminālvajāšanai, būs iespējams izvairīties no sarežģītības un iespējamās kavēšanās, kas piemīt pastāvošajām izdošanas procedūrām. Tradicionālās sadarbības attiecības, kas līdz šim pārsvarā pastāvēja starp dalībvalstīm, ir jāaizvieto ar sistēmu, kura brīvības, drošības un tiesiskuma telpā paredz brīvu tiesu nolēmumu apriti kriminālllietās un kas attiecas gan uz procesuālajiem, gan uz galīgajiem nolēmumiem.

(6) Eiropas apcietināšanas orderis, kuru paredz šis pamatlēmums, ir pirmais konkrētais pasākums, ar kuru krimināltiesību jomā īsteno savstarpējas atzīšanas principu, kuru Eiropadome raksturojusi kā tiesu iestāžu sadarbības "stūrakmeni".

(7) Tā kā, darbojoties vienpusēji, dalībvalstis nespēj pilnībā sasniegt mērķi aizvietot daudzpusējo izdošanas sistēmu, kuras pamatā ir 1957. gada 13. decembra Eiropas Konvencija par izdošanu, un šis mērķis tā apjoma un rezultātu dēļ ir vieglāk sasniedzams Savienības līmenī, tad Padome var noteikt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kā noteikts [LES] 2. pantā [..] un [EKL] 5. pantā [..]. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šis pamatlēmums nepārsniedz to, kas ir vajadzīgs šā mērķa sasniegšanai.

(8) Nolēmumiem par Eiropas apcietināšanas ordera izpildi ir jābūt pakļautiem pietiekamai kontrolei, kas nozīmē, ka dalībvalsts tiesas iestādei, kurā pieprasītā persona ir apcietināta, būs jāpieņem lēmums par tās nodošanu."

[..]

(10) Eiropas apcietināšanas ordera mehānisma pamatā ir augsta dalībvalstu savstarpēja uzticība [..]."

4 Pamatlēmuma 1. pantā "Eiropas apcietināšanas ordera definīcija un pienākums to izpildīt" ir noteikts:

"1. Eiropas apcietināšanas orderis ir tiesas nolēmums, ko izsniedz dalībvalsts, lai cita dalībvalsts apcietinātu un nodotu pieprasīto personu kriminālvajāšanas veikšanai vai lai izpildītu brīvības atņemšanas sodu, vai arī lai piemērotu ar brīvības atņemšanu saistītu drošības līdzekli.

2. Dalībvalstis izpilda ikvienu Eiropas apcietināšanas orderi, pamatojoties uz savstarpējas atzīšanas principu un saskaņā ar šī pamatlēmuma noteikumiem.

3. Šis pamatlēmums groza [negroza] pienākumu ievērot pamattiesības un tiesību pamatprincipus, kā tie minēti [LES] 6. pantā."

5 Pamatlēmuma 3., 4. un 4.a pantā ir noteikti Eiropas apcietināšanas ordera obligātas un fakultatīvas neizpildīšanas pamati.

6 Pamatlēmuma 8. panta "Eiropas apcietināšanas ordera saturs un forma" 1. punktā ir paredzēts:

"Eiropas apcietināšanas orderis ietver šādu informāciju, kas izkārtota formā, kas norādīta pielikumā:

[..]

c) pierādījums tam, ka pastāv izpildāms spriedums, lēmums par apcietinājuma piemērošanu vai jebkurš cits izpildāms tiesas nolēmums ar tādu pašu spēku, kas ietilpst 1. un 2. panta piemērošanas jomā;

[..]."

7 Pamatlēmuma 15. panta "Lēmums par nodošanu" 2. punktā ir paredzēts:

"Ja izpildes tiesu iestāde uzskata, ka informācija, ko paziņojusi izsniegšanas dalībvalsts, ir nepietiekama, lai ļautu pieņemt lēmumu par nodošanu, tā lūdz, lai steidzami piegādā vajadzīgo papildu informāciju, konkrēti to, kas attiecas uz 3. līdz 5. pantu un 8. pantu, un tā var noteikt termiņu tās saņemšanai, ņemot vērā to, ka ir vajadzīgs ievērot termiņus, kas noteikti 17. pantā."

Rumānijas tiesības

8 2004. gada 28. jūnija *legea numărul 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală* (Likums Nr. 302/2004 par tiesu iestāžu starptautisko sadarbību krimināllietās) redakcijā, kas bija spēkā pamatlietas faktu laikā (2011. gada 31. maija *Monitorul Oficial al României*, I daļa, Nr. 377), tostarp īsteno pamatlēmumu.

Ungārijas tiesības

9 *Az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény* (2012. gada Likums Nr. CLXXX par sadarbību starp Eiropas Savienības dalībvalstīm krimināllietās) (*Magyar Közlöny* 2012/160) 25. pantā ir noteikts:

"1) Ja ir jāuzsāk kriminālprocess pret aizdomās turamo, tiesa nekavējoties izdod Eiropas apcietināšanas orderi viņa apcietināšanai jebkurā Eiropas Savienības dalībvalstī un nodošanai ar nosacījumu, ka to pamato pārkāpuma smagums [..]

[..]

7) Eiropas apcietināšanas orderis ir piemērojams arī Ungārijas teritorijā."

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi.

10 2015. gada 23. martā *Mátészalkai járásbíróság* (Mātēsalkas rajona tiesa) izdeva Eiropas apcietināšanas orderi attiecībā uz *N. A. Bob-Dogi*, Rumānijas pilsoni, kriminālvajāšanas veikšanai attiecībā uz viņu par Ungārijā 2013. gada 27. novembrī izdarīto nodarījumu, ko var raksturot kā "smagus miesas bojājumus".

11 Šie fakti attiecas uz ceļu satiksmes negadījumu uz ceļa, kurā *M. Katona*, Ungārijas pilsonim, kas vadīja motorolleri, tika nodarīti daudzi miesas bojājumi *N. A. Bob-Dogi* vainas dēļ, jo viņš brauca ar kravas transportlīdzekli ar pārmērīgu braukšanas ātrumu.

12 2015. gada 30. martā Šengenas informācijas sistēmā tika ievadīts brīdinājums saistībā ar pamatlietā aplūkoto Eiropas apcietināšanas orderi.

13 2015. gada 2. aprīlī *N. A. Bob-Dogi* tika aizturēts un apcietināts Rumānijā, un nogādāts *Curtea de Apel Cluj* (Kložas Apelācijas tiesa), lai šī tiesa lemtu par pirmstiesas apcietinājuma piemērošanu viņam un viņa nodošanu Ungārijas tiesu iestādēm.

14 Šī tiesa ar šajā pašā dienā izdoto rīkojumu noraidīja prokuratūras piedāvājumu par *N. A. Bob-Dogi* apcietināšanu un lika viņu nekavējoties atbrīvot, piemērojot viņam tiesas uzraudzību sākotnēji uz 30 dienu termiņu, kas vēlāk tika pagarināts.

15 Iesniedzējtiesa norāda, ka attiecīgā Eiropas apcietināšanas ordera b) punktā, kura nosaukums ir "Nolēmums, uz kura pamata izsniegts apcietināšanas orderis", ir norādīts "*Nyíregyházi járásbíróság* [(Ņīreģhāzas rajona tiesa, Ungārija)] prokuratūra K.11884/2013/4", un šī paša apcietināšanas ordera b) punkta 1. apakšpunktā, kurā ir jānorāda apcietināšanas orderis vai tiesas nolēmums ar tādu pašu spēku, ir atsauce uz "*Mátészalkai járásbíróság* [(Mātēsalkas rajona tiesa)] izsniegtu Eiropas apcietināšanas orderi Nr. 1.B.256/2014/19-II, kas ir spēkā arī Ungārijas teritorijā un tādējādi ir arī valsts apcietināšanas orderis".

16 Šī tiesa turklāt norāda, ka tādā situācijā kā pamatlietā, kurā Eiropas apcietināšanas orderis ir balstīts pats uz sevi, nevis uz iepriekš izsniegtu un atšķirīgu Rumānijas tiesu izsniegtu apcietināšanas orderi, Rumānijas tiesām nav vienprātības par veicamajām darbībām saistībā ar šādu Eiropas apcietināšanas orderi.

17 Saskaņā ar vairākuma nostāju šādā situācijā būtu jānošķir formas nosacījumi un materiāltiesiskie nosacījumi un Eiropas apcietināšanas ordera izpildes pieprasījums ir jānoraida, pamatojoties uz to, ka tas nelabo valsts apcietināšanas ordera vai izpildāma tiesas nolēmuma neesamību.

18 Citas tiesas tomēr ir apmierinājušas Eiropas apcietināšanas ordera izpildes pieprasījumu ar pamatojumu, ka tiesību aktos paredzētās prasības ir izpildītas, jo izsniegšanas tiesu iestādes bija skaidri norādījušas, ka izsniegšanas dalībvalsts tiesību izpratnē izsniegtais Eiropas apcietināšanas orderis ir arī valsts apcietināšanas orderis.

19 Šajā ziņā iesniedzējtiesa uzskata, ka Eiropas apcietināšanas ordera izpildes procedūrā izpildes tiesu iestādes atzīstamajam nolēmumam ir jābūt valsts tiesas nolēmumam, kuru ir pieņēmusi kompetenta iestāde saskaņā ar Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšanas dalībvalsts kriminālprocesa tiesību normām.

20 Šī tiesa uzskata, ka starp Eiropas apcietināšanas orderi un valsts apcietināšanas orderi pastāv būtiskas atšķirības. Tādējādi Eiropas apcietināšanas orderis tiek izsniegts, lai apcietinātu vai nodotu apsūdzētu vai notiesātu personu, kas atrodas izpildes dalībvalsts teritorijā, kamēr valsts apcietināšanas orderis tiek izsniegts, lai apcietinātu personu, kas atrodas izsniegšanas dalībvalsts teritorijā.

21 Turklāt šī tiesa uzskata, ka Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšana ir balstīta uz apcietināšanas orderi vai nolēmumu par soda izpildi, kamēr valsts apcietināšanas orderis tiek izdots, pamatojoties uz nosacījumiem un gadījumos, kas tieši ir paredzēti izsniegšanas dalībvalsts kriminālprocesuālo tiesību normās.

22 Iesniedzējtiesa uzskata, ka valsts apcietināšanas ordera neesamības gadījumā personu nedrīkst aizturēt un paturēt ieslodzījumā un ka nedrīkst tikt pieļauts, ka pēc meklētās personas nodošanas Eiropas apcietināšanas orderis "pārvēršas" par valsts apcietināšanas orderi. Turklāt šāda interpretācija esot pretrunā Savienības tiesībās garantētajām pamattiesībām.

23 Šī tiesa no tā secina, ka Eiropas apcietināšanas orderim ir jābūt balstītam uz valsts apcietināšanas orderi, kas izsniegts saskaņā ar izsniegšanas dalībvalsts kriminālprocesuālo tiesību normām, proti, tādu orderi, kas ir atšķirīgs no Eiropas apcietināšanas ordera.

24 Visbeidzot iesniedzējtiesa uzskata, ka papildus pamatlēmumā paredzētajiem obligātajiem vai fakultatīvajiem atteikuma pamatiem tiesu prakse pierāda, ka pastāv arī citi netieši atteikuma pamati. Tas esot tostarp tad, ja nav izpildīti Eiropas apcietināšanas ordera materiāltiesiskie vai formas nosacījumi, it īpaši tad, ja, kā tas ir pamatlietā, izsniegšanas dalībvalstī nav ticis izsniegts valsts apcietināšanas orderis.

25 Šādos apstākļos *Curtea de Apel Cluj* (Kližas Apelācijas tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai pamatlēmuma 8. panta 1. punkta c) apakšpunkta piemērošanas nolūkā ar izteicienu "pastāv lēmums par apcietinājuma piemērošanu" ir jāsaprot valsts apcietināšanas orderis, kas izsniegts atbilstoši izsniegšanas dalībvalsts tiesību normām un kas tādējādi atšķiras no Eiropas apcietināšanas ordera?

2) Ja uz pirmo jautājumu tiktu sniegta apstiprinoša atbilde, vai valsts apcietināšanas ordera neesamība var būt netiešs pamats Eiropas apcietināšanas ordera neizpildei?"

Tiesvedība Tiesā

26 Iesniedzējtiesa lūdza piemērot steidzamības prejudiciālā nolēmuma tiesvedību saskaņā ar Tiesas Reglamenta 107. pantu.

27 Sava lūguma pamatojumam šī tiesa norāda tostarp, ka *N. A. Bob-Dogi* šobrīd neatrodas ieslodzījumā, bet viņam ir piemērota tiesas uzraudzība, kas arī ir personas brīvību ierobežojošs pasākums.

28 2015. gada 4. jūnijā Tiesa pēc tiesneses referentes priekšlikuma un ģenerāladvokāta uzklausīšanas nolēma, ka šis lūgums nav jāapmierina.

29 Ar 2015. gada 30. jūnija lēmumu Tiesas priekšsēdētājs šai lietai noteica prioritāru izskatīšanu, piemērojot Reglamenta 53. panta 3. punktu.

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

30 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai pamatlēmuma 8. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā tiesību normā ietvertais jēdziens "lēmums par apcietinājuma piemērošanu" ir jāsaprot kā tāds, ar kuru tiek apzīmēts valsts apcietināšanas orderis, kas ir atšķirīgs no Eiropas apcietināšanas ordera.

31 Vispirms ir jāatgādina, ka pamatlēmuma mērķis – kā it īpaši izriet no tā 1. panta 1. un 2. punkta, kā arī no tā preambulas 5. un 7. apsvēruma – ir aizstāt daudzpusējo izdošanas sistēmu, kas balstīta uz 1957. gada 13. decembra Eiropas Konvenciju par izdošanu, ar nodošanas sistēmu starp tiesu iestādēm, saskaņā ar kuru notiesātas vai aizdomās turētas personas nodod spriedumu izpildei vai kriminālvajāšanas veikšanai, un šī pēdējā minētā sistēma ir balstīta uz savstarpējas atzīšanas principu (spriedums, 2016. gada 5. aprīlis, *Aranyosi* un *Căldăraru*, C-404/15 un C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, 75. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

32 Tādējādi ar šo pamatlēmumu, ieviešot jaunu, vienkāršotu un iedarbīgāku par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu notiesāto vai aizdomās turēto personu nodošanas sistēmu, ir mēģināts atvieglot un paātrināt tiesu sadarbību, lai veicinātu Savienībai noteiktā mērķa sasniegšanu – kļūt par brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, pamatojoties uz augstu dalībvalstu savstarpējo uzticību, kurai jāpastāv starp tām (spriedums, 2016. gada 5. aprīlis, *Aranyosi* un *Căldăraru*, C-404/15 un C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, 76. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

33 Savstarpējās atzīšanas princips, uz kuru ir balstīta Eiropas apcietināšanas ordera sistēma, pats balstās uz savstarpēju uzticēšanos starp dalībvalstīm par to, ka to attiecīgās valstu tiesību sistēmas var nodrošināt tādu līdzvērtīgu un efektīvu pamattiesību aizsardzību, kādas atzītas Savienības līmenī, tostarp Eiropas Savienības Pamattiesību hartā (spriedums, 2016. gada 5. aprīlis, *Aranyosi* un *Căldăraru*, C-404/15 un C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, 77. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

34 Visbeidzot jāatgādina, ka Eiropas Savienības Pamattiesību harta, kā izriet no tās 51. panta 1. punkta, ir jāievēro dalībvalstīm un tādējādi – to tiesām, kad tās piemēro Savienības tiesības, un tas tā ir tad, kad izsniegšanas tiesu iestāde un izpildes tiesu iestāde piemēro pamatlēmuma izpildei pieņemtās valsts tiesību normas (šajā ziņā skat. spriedumu, 2016. gada 5. aprīlis, *Aranyosi* un *Căldăraru*, C-404/15 un C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, 84. punkts).

35 Pamatlēmuma 8. panta 1. punkta c) apakšpunktā, kura interpretācija ir šī lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets, paredzēts, ka orderī ir jāiekļauj informācija, kas sniegta saskaņā ar tā pielikumā iekļauto veidlapu, par to, ka pastāv "izpildāms spriedums, lēmums par apcietinājuma piemērošanu vai jebkurš cits izpildāms tiesas nolēmums ar tādu pašu spēku, kas ietilpst [pamatlēmuma] 1. un 2. panta piemērošanas jomā".

36 Šai informācijai jābūt norādītai pielikumā iekļautās veidlapas "Nolēmums, uz kura pamata izsniegts apcietināšanas orderis" b) punktā, kura 1. apakšpunktā paredzēts, ka ir jānorāda "apcietināšanas orderis vai tiesas nolēmums ar tādu pašu spēku".

37 No Tiesas rīcībā esošajiem lietas materiāliem izriet, ka tādā situācijā kā pamatlietā, kurā norādes liecina par to, ka meklētā persona Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšanas laikā jau atradās ārpus Ungārijas teritorijas, šajā dalībvalstī tiek piemērota t.s. "vienkāršotā" procedūra.

38 Šī prakse ļauj izsniegt Eiropas apcietināšanas orderi tieši, iepriekš neizsniedzot valsts apcietināšanas orderi.

39 Šajā gadījumā Eiropas apcietināšanas orderī pamatlēmuma pielikumā ietvertās veidlapas b) punkta 1. apakšpunktā tiek norādīts attiecīgais Eiropas apcietināšanas orderis, un attiecīgā gadījumā šai norādei tiek pievienota norāde par to, ka šis orderis ir piemērojams arī Ungārijas teritorijā un ka tādējādi Eiropas apcietināšanas orderis ir arī valsts apcietināšanas orderis.

40 No Tiesas rīcībā esošajiem lietas materiāliem turklāt izriet, ka atbilstoši Ungārijas tiesībām šīs prakses pamatā ir 2012. gada Likuma Nr. CLXXX par sadarbību starp Eiropas Savienības dalībvalstīm krimināllietās 25. panta 7. punkts, saskaņā ar kuru Eiropas apcietināšanas orderis ir spēkā arī Ungārijas teritorijā.

41 Tādējādi rodas jautājums par to, vai šī prakse, kāda tā ir piemērota pamatlietā, atbilst pamatlēmuma burtam un garam, it īpaši – tā 8. panta 1. punkta c) apakšpunktam.

42 Šajā ziņā jāatzīst, ka, lai gan pamatlēmumā nav ietverta tā 8. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētā jēdziena "lēmums par apcietinājuma piemērošanu" definīcija, jēdziens "Eiropas apcietināšanas orderis" ir definēts pamatlēmuma 1. panta 1. punktā kā "tiesas nolēmums, ko izsniedz dalībvalsts, lai cita dalībvalsts apcietinātu un nodotu pieprasīto personu kriminālvajāšanas veikšanai vai lai izpildītu brīvības atņemšanas sodu, vai arī lai piemērotu ar brīvības atņemšanu saistītu drošības līdzekli".

43 Šis "Eiropas apcietināšanas ordera" jēdziens tiek sistemātiski lietots pamatlēmuma nosaukumā, preambulas apsvērumos un pantos, atskaitot šo 8. panta 1. punkta c) apakšpunktu, un tas liek saprast, ka šajā pēdējā tiesību normā ir runa par apcietināšanas orderi, kas ir kas cits nekā visās pārējās pamatlēmuma tiesību normās paredzētais Eiropas apcietināšanas orderis un kas tādējādi var būt tikai valsts apcietināšanas orderis.

44 Šo interpretāciju apstiprina arī pamatlēmuma pielikumā ietvertās veidlapas b) punkta formulējums, īpaši vārdi "Nolēmums, uz kura pamata izsniegts apcietināšanas orderis", un uz šo veidlapu ir ietverta *expressis verbis* atsauce pamatlēmuma 8. panta 1. punkta pirmajā rindkopā; tādējādi tā ir jāņem vērā, interpretējot pamatlēmuma 8. panta 1. punkta c) apakšpunktu, jo visi šie apzīmējumi apstiprina, ka Eiropas apcietināšanas orderim ir jābūt balstītam uz tiesas nolēmumu, kas paredz to, ka runa ir par lēmumu, kas ir atšķirīgs no lēmuma par minētā Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšanu.

45 Turklāt, lai gan t.s. "vienkāršotās" procedūras izmantošanas praksi Ungārijas tiesu iestādes uzskata par izņēmumu, kas ir piemērojams tikai tādā gadījumā, ja norādes liecina par to, ka meklētā persona Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšanas laikā jau atrodas ārpus Ungārijas teritorijas, pamatlēmuma 8. panta 1. punkta c) apakšpunkta formulējums neietver nekādas norādes par to, ka šajā tiesību normā paredzētā prasība pieļautu izņēmumu, kas attiektos tieši uz šādu gadījumu.

46 Šie dažādie uz tekstu balstītie apstākļi apstiprina to, ka pamatlēmuma 8. panta 1. punkta c) apakšpunktā ietvertais jēdziens "lēmums par apcietinājuma piemērošanu" apzīmē vienīgi valsts apcietināšanas orderi, un tas ir jāsaprot kā tiesas nolēmums, uz kuru ir balstīts Eiropas apcietināšanas orderis.

47 Savukārt pretēja interpretācija, saskaņā ar kuru šis jēdziens būtu jāsaprot kā vispārēja rakstura jēdziens, kas ietver jebkādu apcietināšanas orderi, tostarp Eiropas apcietināšanas orderi, jo tā paredz, ka ir pietiekami, ka Eiropas apcietināšanas orderī ir ietverta atsauce uz sevi pašu, un tādējādi galu galā tas varētu būt balstīts uz sevi pašu, ir jānoraida, jo tā pamatlēmuma 8. panta 1. punkta c) apakšpunktā prasītajam nosacījumam laupa jebkādu patstāvīgu nozīmi un tādējādi tā lietderīgumu.

48 No tā izriet arī, ka pamatlēmuma 8. panta 1. punkta c) apakšpunktā ietvertais formulējums "jebkurš cits izpildāms tiesas nolēmums ar tādu pašu spēku" nevar tikt saprasts kā tāds, ar kuru atsaucas uz lēmumu par Eiropas apcietināšanas ordera izdošanu.

49 Turklāt tāda pamatlēmuma 8. panta 1. punkta c) apakšpunkta interpretācija, saskaņā ar kuru Eiropas apcietināšanas orderim katrā ziņā ir jābūt balstītam uz valsts tiesas nolēmumu, kurš ir atšķirīgs no šī ordera un kurš attiecīgā gadījumā var būt valsts apcietināšanas ordera formā, izriet ne vien no šīs tiesību normas teksta, bet arī no tās konteksta un pamatlēmuma izvirzītajiem mērķiem, kas saskaņā ar Tiesas judikatūru ir jāņem vērā, to interpretējot (šajā ziņā skat. spriedumu, 2015. gada 16. jūlijs, *Lanigan*, C-237/15 PPU, EU:C:2015:474, 35. punkts un tajā minētā judikatūra).

50 Attiecībā uz pamatlēmuma 8. panta 1. punkta c) apakšpunkta kontekstu šīs interpretācijas pareizību apstiprina, kā norādījis ģenerāladvokāts savu secinājumu 49. punktā, šīs tiesību normas izcelsme, jo tās sākotnējā redakcijā bija noteikts, ka Eiropas apcietināšanas orderī jānorāda informācija par "to, ka ir vai nav [pieņemts] galīgais spriedums vai cits izpildāms tiesas nolēmums".

51 Tādējādi tas, ka galīgajā redakcijā šī tiesību norma vairs neietver nekādu fakultatīvu elementu, apstiprina tādu tās interpretāciju, ka Eiropas apcietināšanas orderim katrā ziņā ir jābūt balstītam uz kādu no šajā tiesību normā minētajiem valsts tiesu nolēmumiem, attiecīgā gadījumā – uz lēmumu par valsts apcietināšanas ordera izsniegšanu.

52 Visbeidzot attiecībā uz pamatlēmuma izvirzītajiem mērķiem jāatzīst, ka Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšana saskaņā ar t.s. "vienkāršoto" procedūru un tātad bez iepriekšējas valsts tiesas nolēmuma, tāda kā valsts apcietināšanas orderis, izsniegšanas var sadurties ar Eiropas apcietināšanas ordera sistēmas pamatā esošajiem savstarpējas atzīšanas un uzticēšanās principiem.

53 Šie principi balstās uz pieņēmumu, saskaņā ar kuru attiecīgais Eiropas apcietināšanas orderis ir ticis izsniegts, ievērojot obligātas prasības, no kurām ir atkarīga tā spēkā esamība, kuru skaitā ir pamatlēmuma 8. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētā prasība.

54 Sastopoties ar Eiropas apcietināšanas orderi, kas ir izsniegts saskaņā ar t.s. "vienkāršoto" procedūru, kā pamatlietā, un kas balstās uz apcietināšanas ordera esamību pamatlēmuma 8. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē, ja Eiropas apcietināšanas orderī nav norādīts, ka pastāv valsts apcietināšanas orderis, kas atšķiras no Eiropas apcietināšanas ordera, izpildes tiesu iestāde nevar pārliecināties par to, vai ar attiecīgo Eiropas apcietināšanas orderi ir ievērota pamatlēmuma 8. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētā prasība.

55 Turklāt pamatlēmuma 8. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētās prasības ievērošanai ir īpaša nozīme, jo tā paredz, ka tad, kad tiek izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis, lai cita dalībvalsts apcietinātu un nodotu pieprasīto personu kriminālvajāšanas veikšanai, šai personai procedūras pirmajā stadijā jau ir bijušas procesuālās garantijas un pamattiesības, kuru aizsardzība izsniegšanas dalībvalsts tiesu iestādei ir jānodrošina atbilstoši valsts tiesībām, tostarp, lai izsniegtu valsts apcietināšanas orderi.

56 Tādējādi atbilstoši pamatlēmuma 8. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētajai prasībai Eiropas apcietināšanas ordera sistēma ietver divu līmeņu aizsardzību attiecībā uz pieprasītās personas procesuālajām un pamattiesībām, jo pirmajā līmenī – valsts tiesu nolēmuma, tāda kā valsts apcietināšanas orderis, pieņemšanas brīdī – paredzētajai aizsardzībai tiek pievienota aizsardzība, kas jānodrošina otrajā līmenī – izsniedzot Eiropas apcietināšanas orderi, un tas attiecīgā gadījumā var notikt ļoti drīz pēc minētā valsts tiesas nolēmuma pieņemšanas.

57 Taču šī divus līmeņus ietverošā tiesu aizsardzības principa iztrūkst tādā situācijā kā pamatlietā, kad tiek piemērota t.s. "vienkāršotā" Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšanas procedūra, jo tā paredz, ka pirms Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšanas valsts tiesa nav pieņēmusi nekādu lēmumu, tādu kā lēmums par valsts apcietināšanas ordera izsniegšanu, uz kuru būtu balstīts Eiropas apcietināšanas orderis.

58 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz pirmo jautājumu jāatbild, ka pamatlēmuma 8. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā tiesību normā ietvertais jēdziens "lēmums par apcietinājuma piemērošanu" ir jāsaprot kā tāds, ar kuru tiek apzīmēts no Eiropas apcietināšanas ordera atšķirīgs valsts apcietināšanas orderis.

Par otro jautājumu

59 Ar savu otro jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai pamatlēmuma 8. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tad, ja Eiropas apcietināšanas orderis, kurš ir balstīts uz "lēmuma par apcietinājuma piemērošanu" šīs tiesību normas izpratnē pastāvēšanu, neietver norādi par valsts apcietināšanas ordera pastāvēšanu, izpildes tiesu iestāde var atteikties to izpildīt.

60 Šajā ziņā jāatgādina, ka pamatlēmuma reglamentētajā jomā savstarpējās atzīšanas princips, kurš atbilstoši pamatlēmuma preambulas 6. apsvērumam ir tiesu iestāžu sadarbības "stūrakmens", tiek piemērots pamatlēmuma 1. panta 2. punktā, saskaņā ar kuru dalībvalstīm principā ir jāizpilda Eiropas apcietināšanas orderis (šajā ziņā skat. spriedumu, 2016. gada 5. aprīlis, *Aranyosi* un *Căldăraru*, C-404/15 un C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, 79. punkts).

61 No tā izriet, ka izpildes tiesu iestāde var atteikties izpildīt šādu orderi vienīgi pamatlēmuma 3. pantā izsmeļoši uzskaitītajos obligātās neizpildes gadījumos vai pamatlēmuma 4. un 4.a pantā paredzētajos fakultatīvās neizpildes gadījumos. Turklāt Eiropas apcietināšanas ordera izpilde var tikt pakļauta vienīgi kādam no pamatlēmuma 5. pantā izsmeļoši paredzētajiem nosacījumiem (spriedums, 2016. gada 5. aprīlis, *Aranyosi* un *Căldăraru*, C-404/15 un C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, 80. punkts).

62 Jāatzīst, ka norādes Eiropas apcietināšanas orderī par valsts apcietināšanas ordera pastāvēšanu neesamība nav viens no minētajos pamatlēmuma 3., 4. un 4.a pantā uzskaitītajiem neizpildīšanas pamatiem un arī neietilpst tā 5. panta piemērošanas jomā.

63 Tomēr, kā savu secinājumu 107. punktā norādījis arī ģenerāladvokāts, lai arī šīs pamatlēmuma tiesību normas nepieļauj nekādu citu neizpildes pamatu kā vien tajās uzskaitītie, tomēr šīs tiesību normas ir balstītas uz pieņēmumu, ka attiecīgais Eiropas apcietināšanas orderis atbilst pamatlēmuma 8. panta 1. punktā paredzētajām tā tiesiskuma prasībām.

64 Tā kā 8. panta 1. punkta c) apakšpunktā ir ietverta tiesiskuma prasība, kuras ievērošana ir Eiropas apcietināšanas ordera spēkā esamības nosacījums, šīs prasības neievērošanai principā jāliek izpildes tiesu iestādei atteikties izpildīt šo apcietināšanas orderi.

65 Tam esot šādi, pirms šāda lēmuma pieņemšanas – kam pēc sava rakstura jābūt izņēmumam ar pamatlēmumu iedibinātās nodošanas sistēmas piemērošanā, jo tā ir balstīta uz savstarpējas atzīšanas un uzticēšanās principiem, – šai iestādei, piemērojot pamatlēmuma 15. panta 2. punktu, jālūdz izsniegšanas valsts tiesu iestādei steidzami sniegt jebkādu nepieciešamo papildu informāciju, kas tai ļautu pārbaudīt jautājumu par to, vai norādes neesamība Eiropas apcietināšanas orderī par valsts apcietināšanas ordera pastāvēšanu ir izskaidrojama vai nu ar to, ka šāds valsts apcietināšanas orderis, kas būtu izsniegts pirms Eiropas apcietināšanas ordera un atšķirtos no tā, patiešām iztrūkst, vai arī šāds orderis pastāv, bet nav minēts.

66 Ja, ņemot vērā atbilstoši pamatlēmuma 15. panta 2. punktam sniegto informāciju, kā arī jebkuru citu informāciju, kas ir izpildes tiesu iestādes rīcībā, šī tiesu iestāde secina, ka Eiropas apcietināšanas orderis, lai gan būdams balstīts uz "lēmuma par apcietinājuma piemērošanu" pastāvēšanu pamatlēmuma 8. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē, ir ticis izsniegts, nepastāvot faktiski izsniegtam valsts apcietināšanas orderim, kas atšķiras no Eiropas apcietināšanas ordera, šai iestādei nav jāizpilda Eiropas apcietināšanas orderis, ar pamatojumu, ka tas neatbilst pamatlēmuma 8. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētajām tiesiskuma prasībām.

67 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka uz otro jautājumu jāatbild, ka pamatlēmuma 8. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja Eiropas apcietināšanas orderī, kurš ir balstīts uz "lēmuma par apcietinājuma piemērošanu" pastāvēšanu šīs tiesību normas izpratnē, nav norādes par valsts apcietināšanas ordera pastāvēšanu, izpildes tiesu iestādei tas nav jāizpilda, ja, ņemot vērā atbilstoši pamatlēmuma 15. panta 2. punktam sniegto informāciju, kā arī jebkuru citu tās rīcībā informāciju, šī tiesu iestāde atzīst, ka Eiropas apcietināšanas orderis nav spēkā, jo tas ir ticis izsniegts, nepastāvot faktiski izsniegtam no Eiropas apcietināšanas ordera atšķirīgam valsts apcietināšanas orderim.

Tiesāšanās izdevumi

68 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

1) Padomes 2002. gada 13. jūnija Pamatlēmuma 2002/584/TI par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm, kas grozīts ar Padomes 2009. gada 26. februāra Pamatlēmumu 2009/299/TI, 8. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā tiesību normā ietvertais jēdziens "lēmums par apcietinājuma piemērošanu" ir jāsaprot kā tāds, ar kuru tiek apzīmēts no Eiropas apcietināšanas ordera atšķirīgs valsts apcietināšanas orderis;

2) Pamatlēmuma 2002/584, kas grozīts ar Pamatlēmumu 2009/299, 8. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja Eiropas apcietināšanas orderī, kurš ir balstīts uz "lēmuma par apcietinājuma piemērošanu" pastāvēšanu šīs tiesību normas izpratnē, nav norādes par valsts apcietināšanas ordera pastāvēšanu, izpildes tiesu iestādei tas nav jāizpilda, ja, ņemot vērā atbilstoši Pamatlēmuma 2002/584, redakcijā ar grozījumiem, 15. panta 2. punktam sniegto informāciju, kā arī jebkuru citu tās rīcībā esošo informāciju, šī tiesu iestāde atzīst, ka Eiropas apcietināšanas orderis nav spēkā, jo tas ir ticis izsniegts, nepastāvot faktiski izsniegtam no Eiropas apcietināšanas ordera atšķirīgam valsts apcietināšanas orderim.

[Paraksti]